

**БОЙКО БЕТОВ, СВЕТЛАНА
ФИДОСИЕВА
БЛУС**

chitanka.info

Вчера вечер реката запя. Тя провря нежно пръсти между дърветата и усетила грапавостта на стволите им тихо засвири. После във въздуха бавно се понесе един дълбок вокал — всички жаби запяха като една. Вятъра го подхващаше и го нанизваше през върховете на боровете и той се превръщаше в жужене, трептене — ту ниско, ту високо. На този фон гласовете на птиците сякаш проблясваха за миг, като вълни на слънцето и притихваха до новия порив. Всички слушаха нея. В здрача тя приличаше на знойна негърка, която извиваше снагата си в ритъма на двата бряга, а гърления и вокал спираше всичко, всичко, което не следваше този ритъм, точно този ритъм, точно тази вечер.

Пробуди се за кратко, стресната от внезапно появил се глас на птица някъде откъм плътното зелено на един дъб. Беше чувала стотици птичи гласове стотици пъти. Всеки път усещането за вибрациите от гърлата им бе различно. Но това, което чуваше сега бе ново, непознато. В гърленцето на една невидима птица се събираха звуците на флейта и арфа едновременно. Мелодията ту затихваш, ту хукваше, трелираше, светлееше на моменти, избледняваше до затихване и после внезапно рукваше по невидимото надолнище докато прелее в кресчендо и секне отведнъж. Не, не беше блус. Така провлачено пееха птиците край реката, а тази мелодираше. Сякаш усещаше напъните на житото да налее гърдите си с млечнота, та когато утре вятъра го оближе в ъгълчетата на устните му да остане жълто. Тя притвори очи и се заслуша. Птицата пее. Кълби коластра за вятъра.

Какъв блус!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.